

Advies nr. 01/2008 van 16 januari 2008

Betreft: advies m.b.t. het ontwerp van decreet *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer* (A/2007/035)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVP"), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Vlaamse Minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, Geert BOURGEOIS, ontvangen op 19/11/2007;

Gelet op het verslag van de Voorzitter en de heer Frank ROBBEN;

Brengt op 16/01/2008 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. Het voorgelegde ontwerpdecreet strekt ertoe het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer binnen de Vlaamse administraties eenduidig en transparant te regelen.

II. ONDERZOEK VAN DE ONTWERPTEKST

A. ALGEMENE BEOORDELING IN HET LICHT VAN DE WVP

2. Het initiatief dient vanuit het perspectief van de WVP toegejuicht te worden. Momenteel kan men immers gewagen van het ontbreken van een gedegen controle op de elektronische gegevensuitwisseling tussen diensten die afhangen van de gemeenschappen en gewesten.

3. Er bestaat in de schoot van de Commissie geen specifiek sectoraal comité dat bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet geoorloofd karakter van een voorgenomen elektronische gegevensuitwisseling tussen deze diensten (machtigingsysteem). Dit betekent echter niet dat de betrokken diensten vrijuit kunnen handelen. Zij moeten hoe dan ook de WVP naleven. De bescherming van de persoonlijke levenssfeer impliceert immers dat geval per geval wordt nagegaan of de doeleinden waarvoor men de gegevens wenst te bekomen, verenigbaar zijn met deze waarvoor de gegevens initieel werden ingezameld; of de gegevens waarvan de mededeling gevraagd wordt, proportioneel zijn in het licht van het doeleinde.

4. De WVP biedt de betrokken instanties weliswaar de mogelijkheid om het advies van de Commissie in te winnen m.b.t. een voorgenomen elektronische gegevensuitwisseling, maar een advies legt echter niet hetzelfde gewicht in de schaal als een machtigingsbeslissing.

5. Teneinde deze lacune in de WVP op te vangen, voorziet dit ontwerp van decreet in de oprichting van een Vlaamse Toezichtscommissie voor het Elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer, hierna "toezichtscommissie". Deze zal, naar analogie van de sectorale comités binnen de Commissie, machtigingen verlenen in verband met de elektronische mededeling van persoonsgegevens door Vlaamse overheidsdiensten. Hierbij waakt zij erover dat de WVP gerespecteerd wordt (artikelen 8 en 10 van het ontwerpdecreet).

6. In de mate dat door dit ontwerp van decreet een lacune met niet onbelangrijke privacyrepercussies verhelpt, kan dit initiatief niet anders dan positief onthaald worden.

B. PIJNPUNTEN

7. Niettegenstaande het initiatief in abstracto als positief dient bestempeld te worden, roepen de memorie van toelichting en de ontwerpbepalingen toch een aantal bedenkingen op.
8. Uit de memorie van toelichting (punt 1.6.4. op bladzijde 11) blijkt dat het de bedoeling is dat het ontwerpdecreet complementair is aan de WVP, m.a.w. dat het alleen die punten regelt waarvoor de WVP niets voorziet, zoals een machtigingssysteem voor de diensten die van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap afhangen.
9. De Commissie stelt echter vast dat het ontwerpdecreet niet louter complementair is. De toezichtscommissie krijgt ook een ruime adviesbevoegdheid in verband *met de elektronische mededeling van persoonsgegevens* (zie artikel 10, § 2, en diverse wijzigingsbepalingen van het ontwerp). Krachtens 29 WVP beschikt de Commissie echter over een algemene adviesbevoegdheid ter zake. Dit betekent dat er 2 organen in gelijke mate bevoegd zijn om met betrekking tot eenzelfde probleem een advies te verstrekken. Men loopt dus het risico op divergente adviezen, wat vanuit WVP-perspectief geen goede zaak is.
10. Hier kan dan ook de vraag gesteld worden of het niet aangewezen is om de problematiek van het elektronische gegevensverkeer van gemeenschappen en gewesten en de controle daarop best te regelen op een uniforme gestructureerde wijze binnen de schoot van de Commissie, een mogelijkheid die artikel 30 van het ontwerpdecreet niet uitsluit.
11. Dergelijke regeling heeft een aantal onmiskenbare voordelen. Er moeten geen nieuwe structuren en organisaties uitgebouwd worden. Een nieuw orgaan kan maar functioneren voor zover het over het nodige personeel en infrastructuur beschikt. Het veroorzaakt dus een niet onbelangrijke financiële last. Door te werken binnen een bestaand orgaan worden de kosten beperkt gehouden omdat alleen maar middelen worden moeten voorzien tot dekking van het meerwerk dat een bevoegdheidsuitbreiding met zich mee brengt.
12. Er wordt een uniforme toepassing van de WVP verzekerd. Wanneer verschillende instanties waken over de toepassing van dezelfde wet, ligt het voor de hand dat er divergenties zullen ontstaan omtrent de interpretatie en draagwijdte van sommige bepalingen en de rechtsonderhorige dus tegenstrijdige signalen ontvangt.
13. Verder wordt er de aandacht op gevestigd dat de creatie van een machtigingsinstantie (zoals de toezichtscommissie) buiten de schoot van de Commissie bevoegdheidsproblemen doet ontstaan en

de gegevensuitwisseling tussen de diverse overheidsniveaus bemoeilijkt. Wanneer men uit een databank gegevens (antwoorden) wenst te verkrijgen, moeten er eerst gegevens worden verstrekt (vraag). Voor alle sectorale comités die binnen de Commissie actief zijn, wordt het principe gehanteerd dat het sectoraal comité onder wiens bevoegdheid de antwoordverstrekker valt, de integrale gegevensstroom beoordeelt (zowel de vraag- als antwoordstroom). Wanneer de instantie die de vraag stelt en diegene die het antwoord verstrekt niet onder de bevoegdheidssfeer vallen van een sectoraal comité van de Commissie, moet zowel voor elke uitgaande stroom (vraag) als voor elke inkomende stroom (antwoord) een machtiging gevraagd worden. Er is immers geen overkoepelend orgaan binnen hetwelk afspraken kunnen gemaakt worden omtrent de bevoegdheid ter zake.

14. Het creëren binnen de Commissie van een sectoraal comité dat zich bezighoudt met de elektronische gegevensuitwisseling binnen een bepaalde gemeenschap/gewest vereist een aanpassing van de wet, doch is in abstracto geen complexe oefening.

15. De Commissie is zich ervan bewust dat het aantal sectorale comités in haar schoot niet onbeperkt kan worden uitgebreid. Een herschikking van de organisatie moet echter mogelijk zijn. Daarbij zou men kunnen overwegen de bestaande sectorale comités te hertekenen en specifieke comités op te richten voor de gemeenschappen en gewesten. Daarbij kan misschien de mogelijkheid onderzocht worden om de regionale overheden inspraak te verlenen in de aanstelling van bepaalde leden van de Commissie.

16. Op bladzijde 11 van de memorie van toelichting wordt gewag gemaakt van het belang van een nauwe band met de Commissie door voor een aantal leden van de toezichtscommissie als benoemingsvoorwaarde te vereisen dat zij lid zijn van de Commissie, modaliteit die in het decreet zal overgenomen worden. De Commissie stelt vast dat deze vereiste niet in de ontwerp tekst terug te vinden is.

17. Trouwens wordt er volledigheidshalve de aandacht op gevestigd dat de Commissie bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd ingesteld (artikel 23, eerste lid, WVP). Deze laatste financiert de Commissie en benoemt haar leden. Het komt de Commissie dan ook voor dat het wenselijk is dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers hierover geraadpleegd wordt. Verder verwijst de Commissie naar wat zij in de bespreking van artikel 10 opmerkt.

18. Uit de bespreking m.b.t. artikel 4, § 3, van het ontwerp blijkt dat het de bedoeling is om "kruispuntbanken" uit te bouwen. De Vlaamse Regering kan een of meer entiteiten aanwijzen om

dergelijke functie te vervullen. Ter illustratie wordt in de bespreking verwezen naar het MAGDA-platform dat beheerd wordt door Corve.

19. De Commissie vestigt er de aandacht op dat de 2 belangrijkste kruispuntbanken op federaal niveau, namelijk de Kruispuntbank voor de Sociale Zekerheid en de Kruispuntbank van Ondernemingen, over een gedetailleerde wettelijke basis beschikken en ook wettelijke garanties bieden inzake o.a. privacy.

20. Maximale gegevensdeling tussen diverse overheden heeft een niet onbelangrijke impact op de persoonlijke levenssfeer. De Commissie acht het dan ook wenselijk dat er m.b.t. kruispuntbanken decretale garanties verkrijgen inzake o.a. respect voor de WVP, veiligheid, vertrouwelijkheid, enz.

C. ONDERGESCHIKT: ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

21. De Commissie vestigt er de aandacht op dat hierna opmerkingen worden geformuleerd bij een aantal bepalingen die niet direct privacy gerelateerd zijn. Het betreft meestal bepalingen die een specifieke werkwijze of procedure regelen. Gelet op het feit dat deze bepalingen, in geval van een overdracht van de bevoegdheden van de toezichtscommissie aan een sectoraal comité opgericht in de schoot van de Commissie, een weerslag zullen hebben op de werkzaamheden van de Commissie en haar secretariaat, acht zij het dan ook gepast om te wijzen op eventuele problemen die zij met zich meebrengen.

Artikel 2

22. Dit artikel bepaalt de draagwijdte van een aantal termen die in het ontwerpdecreet worden gehanteerd. De Commissie stelt vast dat in artikel 4 gewag gemaakt wordt van "afnemersfora". Het is niet helemaal duidelijk wat er juist achter die term schuilgaat. Het lijkt dan ook aangewezen dat in artikel 2 nader wordt toegelicht wat met deze term bedoeld wordt.

Artikel 3

23. Dit artikel verplicht de entiteiten om aan de toezichtscommissie te melden wanneer ze gegevens opvragen bij de betrokkene zelf. De Commissie stelt zich vragen m.b.t. de draagwijdte van deze meldingsplicht. Immers:

- de toezichtscommissie kan van een dergelijke melding alleen maar akte nemen. Er is niet voorzien dat zij die melding op haar correctheid toetst;

- wanneer mocht blijken dat de melding onterecht was en de gegevens dus wel degelijk via een authentieke bron beschikbaar waren, kan de toezichtscommissie niet optreden. Zij kan hoogstens de betrokken entiteit schriftelijk terechtwijzen;
- het verzuim om de melding te verrichten, wordt niet gesanctioneerd.

24. Ook de passage in deze bepaling m.b.t. het klachtrecht roept vragen op. Het decreet van 1 juni 2001 *houdende toekenning van een klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen*, regelt op algemene wijze de mogelijkheid van de burger om klacht in te dienen bij een bestuursinstelling over de handelingen en de werkzaamheden van een bestuursinstelling. Op basis van dit decreet lijkt iedere burger reeds over de mogelijkheid te beschikken om een klacht in te dienen in verband met het al dan niet opvragen van gegevens bij hemzelf en niet bij de authentieke gegevensbron.

Artikel 4

25. De Commissie vestigt er de aandacht op dat het gebruik van de termen "entiteiten" en "instanties", zoals die in artikel 2 worden omschreven niet altijd bijdraagt tot de duidelijkheid van de tekst. In de eerste paragraaf van dit artikel wordt gezegd dat de Vlaamse Regering de instanties aanwijst die authentieke bronnen beheren. Moeten hier onder instanties ook de entiteiten begrepen worden? Dit is een vraag die nog in andere artikelen van het ontwerp terugkomt, bijvoorbeeld artikel 10. Voor een goed begrip van het decreet wordt dit best verduidelijkt zodat er geen misverstanden kunnen ontstaan.

26. In deze bepaling wordt tevens gewag gemaakt van de verwijzingsrepertoria die de entiteiten beheren. Voor het overige wordt er niets geregeld m.b.t. die repertoria. Het is aangewezen dat deze lacune opgevuld wordt. Verwijzingsrepertoria kunnen immers gegevens bevatten die volgens de WVP als gevoelige gegevens moeten bestempeld worden (zie punten 8.1. tot 8.5.4). van het advies nr.14/2005 van 28 september 2005). Het is minstens een element waarmee de toezichtscommissie bij de beoordeling van een aanvraag tot machtiging rekening moet houden.

Artikel 5

27. Dit artikel verplicht de instanties om contact op te nemen met de toezichtscommissie telkens er vragen rijzen over de naleving van de regels en procedures inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, in het bijzonder ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Op zich kan er niets ingebracht worden tegen het feit dat instanties gestimuleerd worden om in geval van twijfel m.b.t. de verwerking van persoonsgegevens het probleem voor te leggen aan de toezichtscommissie. De vraag kan gesteld worden of een niet afdwingbare verplichting nodig is.

28. Zoals de tekst geformuleerd is moeten alle vragen in verband met de verwerking van persoonsgegevens vanaf de ontwikkelingsfase van een project tot de toepassing ervan op het terrein, voorgelegd worden aan de toezichtscommissie. Heeft men eraan gedacht dat:

- zolang er geen antwoord is op de voorgelegde vragen, het project weliswaar niet lam gelegd wordt maar toch vaart zal minderen;
- een strikte naleving van de verplichting een niet onbelangrijke vragenstroom en dus werklast zal betekenen voor de toezichtscommissie;
- alle vragen moeten behandeld worden tijdens de vergaderingen van het toezichtsorgaan gelet op zijn collegiaal karakter.

29. Een dergelijke verplichte adviesprocedure tijdens de aanloopfase van een project hypothekeert de ongebondenheid van de toezichtscommissie, wanneer zij zich naderhand moet buigen over een machtigingsaanvraag van de betrokken instantie in het kader van dat project.

30. Een dergelijke verplichting lijkt dus zowel voor de betrokken administraties als voor de toezichtscommissie niet gewenste neveneffecten te hebben.

Artikel 7

31. Het nut van deze bepaling ontgaat de Commissie.

32. De entiteiten en instanties worden verplicht om aan de toezichtscommissie de resultaten te bezorgen van het onderzoek van de aanvragen die zij ontvingen voor de terbeschikkingstelling van testgegevens. Testgegevens zijn volgens artikel 2, 13° van het ontwerp anonieme of fictieve gegevens. Het zijn dus geen persoonsgegevens zoals gedefinieerd door de WVP.

33. Ingevolge artikel 10 van het ontwerp is de toezichtscommissie bevoegd voor elektronische mededeling van persoonsgegevens. Testgegevens vallen daar niet onder. Wat is bijgevolg de meerwaarde van een dergelijke mededeling? Bovendien staat het de toezichtscommissie binnen het kader van haar toezichtsfunctie altijd vrij daarover informatie op te vragen wanneer zij dit nodig zou vinden. Een algemene verplichting lijkt dan ook overmatig.

Artikel 8

34. Formuleert het principe dat de elektronische mededeling van persoonsgegevens een machtiging van de toezichtscommissie vereist, behalve wanneer deze reeds onderworpen is aan een sectoraal comité van de Commissie. De Commissie stelt vast dat in het decreet geen woord terug te vinden is over het verloop van de procedure. Is er een beheersinstelling die een technisch en juridisch advies zal verstrekken? Welke zijn de termijnen?

35. Het is aangewezen dat het decreet op dit punt vervolledigd wordt. Men inspireert zich daartoe best op de procedure zoals ze voor de sectorale comités werd uitgewerkt. Er moet immers vermeden worden dat indien de bevoegdheid wordt overgedragen aan een sectoraal comité van de Commissie, er een andere procedure zou moeten gevolgd worden. Dit zou leiden tot verwarring en vergissingen.

36. Louter volledigheidshalve vestigt de Commissie er de aandacht op dat het verlenen van een machtiging niet alleen vereist dat gecontroleerd wordt in hoeverre de elektronische mededeling in overeenstemming is met de WVP en het ontwerpdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Er zal tevens rekening gehouden worden met de reglementaire bepalingen met het oog op dewelke de mededeling gewenst wordt.

Artikel 9

37. Dit artikel verplicht de beheerders van een authentieke gegevensbron en de "kruispuntbanken" om een veiligheidsconsulent aan te duiden. De Commissie is van oordeel dat deze verplichting moet verruimd worden tot iedere instantie en entiteit die elektronische gegevens ontvangt/uitwisselt. De informatieveiligheid is immers zo efficiënt als de zwakste schakel in de keten. Wat voor zin heeft het als een instantie/entiteit inspanningen doet om de informatieveiligheid te verzekeren als de anderen, waarmee gegevens worden uitgewisseld, op dat vlak geen enkele verplichting hebben.

38. Er wordt verder gesteld dat de Vlaamse Regering de opdrachten en de manier van aanwijzing van de veiligheidsconsulenten bepaalt. Dit kan tot problemen leiden. Het is immers niet uitgesloten dat iemand die op basis hiervan wordt aangeduid als veiligheidsconsulent, echter niet aanvaardbaar is voor de sectorale comités van de Commissie. Dit is eens te meer een argument om binnen de Commissie gemeenschappelijke sectorale comités op te richten, teneinde dergelijke problemen te vermijden.

Artikel 10

39. Deze bepaling voorziet in de oprichting van de toezichtscommissie en stelt in algemene bewoordingen haar bevoegdheden vast.

40. Er wordt gesteld dat de toezichtscommissie onafhankelijk is. De Commissie stelt evenwel vast dat er geen bepalingen zijn opgenomen die zowel de onafhankelijkheid van deze commissie als orgaan als deze van haar leden garanderen. Het is aangewezen dat deze onafhankelijkheid, net zoals dit voor de Commissie het geval is, decretaal verankerd wordt.

41. Er wordt eveneens gezwegen over de omvang van de toezichtscommissie, haar samenstelling, de samenstelling van de eventuele kamers, voorwaarden om lid te kunnen worden, de administratieve omkadering. Voor zover de Commissie het begrijpt is het de bedoeling dat de Vlaamse Regering dit allemaal invult. Dit lijkt de onafhankelijkheid van de toezichtscommissie niet ten goede te komen.

42 Men kan zich de vraag stellen of het niet aangewezen is om deze punten, of toch minstens een aantal ervan, bij decreet te regelen. Bijvoorbeeld de voorwaarden waaraan men moet voldoen om in aanmerking te kunnen komen als lid zijn gelinkt aan de onafhankelijkheid. Deze voorwaarden in handen geven van de benoemende instantie is geen goede wijze van handelen om de onafhankelijkheid te waarborgen. Het verleent immers een discretionaire macht aan de benoemende overheid.

43. In paragraaf 2 wordt gesteld dat de toezichtscommissie, onverminderd de bevoegdheden van de Vlaamse Regering, waakt over de toepassing van de privacy door de instanties en in het bijzonder bij de elektronische mededeling van persoonsgegevens.

44. De draagwijdte van de passage die verwijst naar de bevoegdheid van de Vlaamse Regering ter zake is vrij sibillijns. Ze heeft het karakter van een algemene delegatie en wekt de indruk dat er kan ingegrepen worden in de werking van de toezichtscommissie en haar bevoegdheden.

Artikelen 11 en 12

45. Deze artikelen passen de klachtprocedure zoals deze voorzien werd bij decreet van 1 juni 2001 *houdende toekenning van het klachtrecht ten aanzien van bestuursinstellingen*, aan. De Commissie verwijst naar hetgeen zij naar aanleiding van haar commentaar op artikel 3 van het ontwerp opmerkte.

46. Ingevolge de voorgenomen aanpassing moet de klachtbehandelaar onmiddellijk, dus voor hij de klacht behandelt, het advies inwinnen van de toezichtscommissie, en naderhand zijn bevindingen over het onderzoek van de klacht bezorgen aan de toezichtscommissie. De Commissie stelt vast dat artikel 10 van het decreet van 1 juni 2001 de bestuursinstelling verplicht om een klacht binnen de 45 dagen na ontvangst af te handelen. Is het realistisch om een collegiaal orgaan telkens speciaal te laten samenroepen om een dringend advies te verstrekken over een klacht die, zoals reeds werd aangetoond, op het vlak van privacybescherming geen problemen stelt? Het zou de werkzaamheden van de toezichtscommissie voortdurend nodeloos ontregelen.

47. De Commissie meent dat de interventie van de toezichtscommissie best wordt weggelaten.

Artikelen 14 tot 21

48. Deze artikelen wijzigen diverse bepalingen in andere decreten. De Commissie stelt vast dat ingevolge deze artikelen:

- aan een aantal gegevensbanken de status van authentieke gegevensbron wordt verleend;
- aan een aantal agentschappen de hoedanigheid van "kruispuntbank" wordt verleend.

49. Dit doet bij haar toch een aantal vragen rijzen. Werden de betrokken gegevensbanken doorgelicht in functie van de criteria die in de memorie van toelichting worden opgesomd als toetsstenen? Het is belangrijk dat hieromtrent een gedetailleerde verduidelijking wordt verschaft. Zowel diegene die verplicht worden om een beroep te doen op deze gegevensbanken als diegene wiens gegevens in die databanken worden opgenomen, hebben het recht om te weten hoe de betrokken gegevensbanken scoren ten opzichte van elk van de opgesomde criteria.

50. Zoals gezegd krijgen verschillende agentschappen zonder meer de hoedanigheid van "kruispuntbank" toebedeeld. Omtrent hun taken, hun werkterrein, hun rechten en plichten eigen aan de hoedanigheid van "kruispuntbank" tast men volledig in het duister. Wil men vermijden dat deze "kruispuntbanken" in elkaars vaarwater terechtkomen, moet dit bij decreet geregeld worden. Dit is trouwens het geval voor de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (wet).

51. In artikel 15 gebruikt men het begrip "referentiebestand" zowel in het enkelvoud als in het meervoud. Het komt de Commissie voor dat het ofwel het ene moet zijn, ofwel het andere, zo niet is de tekst voor interpretatie vatbaar.

Artikelen 22 tot 29

52. Zij passen de decreten aan van 21 november 2003 *betreffende het preventieve gezondheidsbeleid*, van 3 maart 2004 *betreffende eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders* en van 16 juni 2006 *betreffende het gezondheidsinformatiesysteem* aan het feit dat dit ontwerp een toezichtscommissie creëert. Als gevolg daarvan:

- wordt de rol van verplichte adviesverstrekker die thans door de Commissie wordt vervuld, overgenomen door de toezichtscommissie;
- worden de bepalingen m.b.t. de specifieke toezichtscommissie voor het gezondheidsinformatiesysteem opgeheven vermits die rol voortaan zal vervuld worden door een kamer van de toezichtscommissie die door dit ontwerp wordt gecreëerd.

53. Het feit dat bepaalde adviesbevoegdheden worden toevertrouwd aan de toezichtscommissie, belet niet dat het advies van de Commissie wordt ingewonnen op basis van de bepalingen van de WVP en het feit dat zij over volheid van bevoegdheid beschikt.

Artikel 30

54. Zoals reeds aangestipt waardeert de Commissie het feit dat in de mogelijkheid wordt voorzien om de opdrachten van de toezichtscommissie toe te vertrouwen aan de Commissie en haar sectorale comités.

55. De Commissie verwijst naar wat ze onder punt B opmerkte.

OM DEZE REDENEN DE COMMISSIE,

adviseert gunstig met betrekking tot het feit dat de Vlaamse overheid een regeling treft die ervoor zorgt dat bij de elektronische uitwisseling van persoonsgegevens zowel de regels inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer als deze inzake veiligheid gewaarborgd worden.

Zij vestigt er evenwel de aandacht dat op de oprichting van "regionale sectorale comités" buiten de schoot van de Commissie ontegensprekelijk nadelen heeft, namelijk:

- een niet coherente toepassing van de reglementering inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de regels inzake de beveiliging van persoonsgegevens;

- het bemoeilijken van elektronische gegevensstromen tussen verschillende overheidsniveaus.

Zij is van oordeel dat dergelijke problemen kunnen vermeden worden door binnen de schoot van de Commissie dergelijke sectorale comités te creëren. Dit laat een coördinatie tussen deze comités en hun beslissingen toe.

Dit geschiedt best in overleg tussen de federale staat, de gemeenschappen en gewesten. De Commissie is bereid om daaraan mee te werken door voorstellen aan te reiken om haar werking en samenstelling hierop af te stemmen.

De Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Jo Baret

(get.) Willem Debeuckelaere